

ستيشان مالارمى... ئىشكردن لەسەر گومان!!

زىمناكو بورهان قانچ

zimnaco@hotmail.com

به بهراوردكردن به رامبو و بۇدلير، دهبينىن ناوى مالارمى و لۆتەريامون ناويكى نامون لەناو رۆشنپىرى ئىمەدا، لەبەرئەو ئەم وتارە دەيهويىت هەندىك زانىارى گىرنگ دەربارەى مالارمى بەيان بکات كە دادەنرئيت بەيهكيك لە كۆلەكە پتەوو گەورەكانى ئەدەبىي فەرەنسى و ھەر ئەم وتارە لەھەندىك شويندا كەمىك لۆتەريامون بەسەر دەكاتەوہ.

مالارمى لە 1842/3/18 دا لە پاريس لەدايك دەبيىت و لەتەمەنى پىنچ سالىيەوہ دايكى (ئەلزابيىس فيليسى) كۆچى دوايى دەكات و ھەر ئەم مردنەى دايكى، شاعير توشى خەمۆكييەكى قول دەكات و تەنھاييەكى بيئەوپەر دايدەگرئيت. سەرەتاى چوونە خویندى لە رىي باوكيیەوہ (نوما فلوران مالارمى) وە دەبيىت و مندالىكى پىرۆگرامكراو و رىك و پىك بووہ، چ لەمالەوہ لای باوكى، چ لەقوتابخانە لای مامۆستاكانى. سەرەتاكانى نوسين لای ئەم شاعيرە گەورەيە دەگەرئیتەوہ بۆ سالى 1854 واتە لەتەمەنى دوازدە سالىدا كاتىك كە دارشتنىكى جوان دەنوسىت و تا ئىستاش ئەو دارشتنە ھەرماوہ، لەدواى ئەوہش دەربارەى شىللەر چەند بابەتىكى ناوازە دەنوسىت. لەسالى 1858 دا دەست دەكات بەخویندى بەلاغە و لەسالى 1859 دا بەتەواوى خۆى تەرخان دەكات بۆ خویندى لۆژىك كە ھەر لەوكاتەدا چەند بىرگەيەكى شىعيرى لەو بارەيەوہ دەنوسىت بەلام تا ئىستا بۆلۆنەكراونەتەوہو دواى ماوہيەكى كەميش كتيبي (لەنۆ چوار ديواردا) بۆلۆدەكاتەوہ. لەسالى 1860 دا (ديسمۆلين) دەناسىت و لە (قىرساى) لە تەنیش ديسمۆلينەوہ نىشتەجى دەبيىت، ھەر لەو ماوہيەدا ئاشنا دەبيىت بە شاعيرى رۆمانسى گەورە (ديشانپ). مالارمى لە سى دەفتەرى شىعيرىدا چەند وینەيەكى شىعيرى (زھور الشرى) شارل بۇدلير (1821-1867) كۆدەكاتەوہو تارادەيەكى زۆر دەچیتە ژير كاريگەرى بۇدلير، ئەگەرچى بۇدلير زۆربەى شىعەرەكانى ئىدگار ئالان پۆى وەرگىراوہتە سەر زمانى فەرەنسى و بە تەواوى لە ژير كاريگەرى پۆ دا بووہ. ھەر لەو سالانەدا ھەلكشان و داكشانىكى زۆر لە دونيای شىعيرى مالارمىدا بەدەكرئيت و بۆھەر ماوہيەكى زەمەنى دەچیتە ژير كاريگەرى چەند شاعيرىك، تا لەكۆتاييدا ئەميش بەچەشنى بۇدلير دەچیتە ژير كاريگەرى پۆ (1809-1849).

مالارمى دەقى (قەلەرەش) ى پۆ بە مەزنىترىن دەقى شىعيرى داناوو چىرۆكەكانى ئىدگار بە سەرنجراكىشتىرین چىرۆك وەسف دەكات. بۆ خویندى ئەدەبى ئىنگليزى لە سالى 1862 دا دەچیتە زانكۆكانى لەندەن و لەوى دوو ھاوپى نوئى كەشف دەكات ئەوانيش (لوفۆبىر) و (گازالىس) ن كە تەواو شىت و عاشقى كارەكانى (ئىدگار ئالان پۆ) ن، ھەر ئەم دوو ھاوپىيە بەرپىگەيەكى

سیحری پهلکیشی دهکه نه ناو ئیشهکانی ئیدگاروه.

شاعیر یهکه مین قهسیده ی پهخشان ئامیزی خوی لهسالی 1864 دا بلاودهکاتهوه، سالی 1864 ئه و ساله یه که مالارمی توشی چند تهنگزه یه کی فیکری ده بیته و حالته ی دهروونی به تهواوی تیکده چیت و حه ز به بینینی هیچ که سیک ناکات. شاعیر له پری نویسی قهسیدهکانی خویوه دهیویست ئه وه به بیان بکات که ئه و نایه ویت وهسفی شتهکان بکات به لکو دهیه ویت ئه و راستییانه که شف بکات که به ریگه یه که له ریگه کان دهچنه وه سه ر وهسفی ئه و شتانه. له سالی 1865 دا به شیوه یه کی کت و پر رووده کاته قوتابخانه ی بهرناسییه کان که تائستاش یه کی که له زیندووترین قوتابخانه ی شیعیری هاوچهرخ و ناوی قوتابخانه که له ناوی شاخی (بهرناس) ی یونانییه وه وه رگیراوه که به حوکمی ئه وه ی سه ر به خاکی ئه پؤل بووه له ئه فسانه یونانییه کاندا به ره مزی شیعو هونه ر دانراوه. له سالی 1867 دا جاریکی تر حالته ی دهروونی مالارمی پشیوی تیده که ویته وه و ده رباره ی ئه و حالته دهروونیه ئالوزه له 1867/5/11 دا بۆ (گزالیس) ی هاوپی ده نوسیت و ده لیت: " سالی رابدو سالیکی ترسناک بوو به نیسبه ت منه وه، من چی دی ئه و هاوپییه ت نه بووم که ده تناسی، یه ئس و خه مۆکی ئه و په ری پله ی خوی له مندا تپه پاند". هه ر له و ماوه یه دا نامه یه کی تر بۆ (کۆبی) ی هاوپی ده نیریت که نامه که میژوی 1868/4/20 ی له سه ره و تپیدا ده لیت: " چانسم گه یشتوته راده یه که که شفاو چاکبونه وه م ئه م یه ئسه ی تپه پاندووه، خه ریکه خۆم وون ده که م، مانای قسه کانم به تهواوی له ده ستداوه". به لام ئه وه ی که ئه م خه مۆکییه ی زیادکرد ئه وه بوو که مالارمی سالی 1869 ته رخان ده کات بۆ خویندنه وه ی دیکارت و له ری دیکارته وه به رانبه ر به هه موو شتیک گومان په ida ده کات و خوی ل و ونده بیته و دووان له هاوپیکانی تری په لکیش ده کاته ناو ئه و گومانه ی دیکارته وه. له سالی 1871 دا ئه تروحه یه کی سه رکه وتوو ده رباره ی ئالان پۆ و بۆ دلیر پیشکه ش ده کات و چند سالیکی دوی ئه وه ش له گه ل (ئارسه ر رامبۆ) ی شاعیر (1854-1891) ئاشنایه تی په ida ده کات، رامبۆ ئه و شاعیره ره مزگه رایه بوو که خۆشه ویستترین هاوپی (فیرلین) ی شاعیر بوو به لام پاش ماوه یه که له دۆستایه تی به هوی ئه و په یوه نییه هۆمۆسیکسوالیه ی نیوانیان ده بنه دوژمنی یه کدی.

ئه و سه رده مه ی که مالارمی تپیدا ژیاوه داده نریت به سه رده میکی زپینی شاعر له ئه وروپادا که ده یان ناوی گه ره له و ماوه زه مه نیه دا دروست بوون و له پری ئه و جیاوازییه ی نیوانیان وه توانییان گه وره ترین خزه مت به روژنگه ری ئه وروپی بکه ن. مالارمی له گه ل ئه و هه موو ته نگزه فیکری و حالته دهروونییه شلوقه دا که هه بیوو به لام هه میشه که سیک هیمن و له سه رخۆ بووه، که ئه مه ش ته واو پیچه وانه ی هه لسوکه وت و ئادگاری (لۆته ریامۆن) ی شاعیر بووه، له گه ل ئه وه شدا هه ری که له بۆ دلیرو رامبۆ لۆته ریامۆن ژیانیکی ناجیگیر و بی ئینتیمای پر له هه لسوکه وتی سه یروسه مه ره ژیاون به لام ده بینین مالارمی له سه ره تاوه تا کۆتایی ژیانیکی ئاسایی گوزه راندووه. شاعیر به رده وام به روچیکی لامارتینانه وه (که له ناوی شاعیری گه ره - لامارتین- وه وه رگیراوه) ژیاوه هه موو ئیواره ی سی شهممانیک له ماله که ی خۆیدا چه ندین کۆپو کۆبونه وه ی ئه ده بی ساز کردووه که له و کاته دا ژماره یه کی زۆر له شاعیرو نوسه ره ته لانیعییه کان ئاماده ی ده بوون و په یوه ندیه کی پته وی هه بووه له گه ل ژماره یه که له شاعیرانی ئه و سه رده مه له وانه (فیرلین، مانئ و گوگان). ژیانی مالارمی خالی بووه له عه شیقو نوستنی سه رجاده و هۆمۆسیکسوالیه ت که ئه و شتانه به رده وام له ژیانی رامبۆ فیرلیندا وجودی هه بووه. ره خنه گری به ناوبانگ (پۆل پینیشۆ) ی خاوه نی کتییی (به گویره ی مالارمی) که له خانه ی گالیمار له پاریس له سالی 1995 دا بلاووته وه، ده رباره ی غموزیه ت لای مالارمی (دیاره غموزیه تی شیعیری نه ک ژیانی ئاسایی چونکه مالارمی ئاسایی ژیاوه) ده لیت: " له نیوان سالانی (1830-1851) دا فه ره نسا له رووی کۆمه لایه تییه وه چه ند گۆرانیکی گه وره ی بینی، له پال گه رانه وه بۆ کۆنزه رفا تیزم و ده رکه وتنی بزواتی دژه

